Käesolev dokument on vaid dokumenteerimisvahend ja institutsioonid ei vastuta selle sisu eest

►**B**

KOMISJONI OTSUS,

15. juuli 2004,

millega rakendatakse nõukogu direktiiv 64/432/EMÜ, mis käsitleb veiste infektsioosse rinotrahheiidiga seotud täiendavaid tagatisi ühendusesiseseks kaubanduseks veistega ja teatavate liikmesriikide esitatud tõrjeprogrammide heakskiitmist

(teatavaks tehtud numbri K(2004) 2104 all)

(EMPs kohaldatav tekst)

(2004/558/EÜ)

(ELT L 249, 23.7.2004, lk 20)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
►**M1**	Komisjoni otsus 2007/584/EÜ, 21. august 2007	L 219	37	24.8.2007
►**M2**	Komisjoni otsus 2008/233/EÜ, 17. märts 2008	L 76	56	19.3.2008
►**M3**	Komisjoni otsus 2010/433/EL, 5. august 2010	L 205	7	6.8.2010
►**M4**	Komisjoni rakendusotsus 2011/674/EL, 12. oktoober 2011	L 268	17	13.10.2011
►**M5**	Komisjoni rakendusotsus 2014/90/EL, 14. veebruar 2014	L 46	10	18.2.2014
►**M6**	Komisjoni rakendusotsus 2014/703/EL, 8. oktoober 2014	L 294	43	10.10.2014
►**M7**	Komisjoni rakendusotsus (EL) 2015/250, 13. veebruar 2015	L 41	43	17.2.2015
►**M8**	Komisjoni rakendusotsus (EL) 2015/1765, 30. september 2015	L 257	44	2.10.2015

▼B

KOMISJONI OTSUS,

15. juuli 2004,

millega rakendatakse nõukogu direktiiv 64/432/EMÜ, mis käsitleb veiste infektsioosse rinotrahheiidiga seotud täiendavaid tagatisi ühendusesiseseks kaubanduseks veistega ja teatavate liikmesriikide esitatud tõrjeprogrammide heakskiitmist

(teatavaks tehtud numbri K(2004) 2104 all)

(EMPs kohaldatav tekst)

(2004/558/EÜ)

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 26. juuni 1964. aasta direktiivi 64/432/EMÜ, ühendusesisest veiste ja sigadega kauplemist mõjutavate loomatervishoiu probleemide kohta, [1] eriti selle artikli 9 lõiget 2 ja artikli 10 lõiget 2,

ning arvestades järgmist:

(1) Veiste infektsioosne rinotrahheiit on veiste herpesviiruse 1. tüübi (BHV1) nakkuse üks kõige selgemaid kliinilisi ilminguid. Kuna paljud nakkused selle viirusega kulgevad kliiniliselt märkamatult, tuleks tõrjemeetmed suunata pigem nakkuse likvideerimisele kui sümptomite pidurdamisele.

(2) Direktiivi 64/432/EMÜ E lisa II osas loetletakse „veiste infektsioosne rinotrahheiit” nakkuste hulgas, mille puhul on võimalik tunnustada riiklikke tõrjeprogramme ja nõuda täiendavaid tagatisi.

(3) Saksamaa on esitanud programmi, mis viidi läbi eesmärgiga likvideerida BHV1 nakkus riigi territooriumi kõigis osades, mis vastab direktiivi 64/432/EMÜ artikli 9 lõikes 1 sätestatud kriteeriumitele ning milles sätestatakse eeskirjad veiste liikumise kohta riigis, mis on samaväärsed Austrias, Itaalia Bolzano provintsis ja Rootsis varem rakendatud meetmetega, mis olid edukad nakkuse likvideerimisel kõnealustes riikides.

(4) Saksamaa esitatud programm ja kõnealuse liikmesriigi taotletud täiendavad tagatised veistega kauplemise suhtes kõnealuse programmi edu tagamiseks kiideti heaks 1. märtsi 2004. aasta otsusega 2004/215/EÜ, millega rakendatakse nõukogu direktiiv 64/432/EMÜ, mis käsitleb veiste infektsioosse rinotrahheiidiga seotud täiendavaid tagatisi ühendusesiseseks kaubanduseks veistega ja teatavate liikmesriikide esitatud tõrjeprogrammide heakskiitmist [2].

[1] EÜT 121, 29.7.1964, lk 1977/64. Direktiivi on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 21/2004 (ELT L 5, 9.1.2004, lk 8).

[2] ELT L 67, 5.3.2004, lk 24.

▼B

(5) Täiendavad tagatised kehtivad Taani, Austria, Soome ja Rootsi puhul ning Bolzano provintsi suhtes Itaalia puhul. Kõnealused liikmesriigid on seisukohal, et nende territoorium on vaba veiste infektsioossest rinotrahheiidist, ning Itaalia võtab sama seisukoha Bolzano provintsi suhtes. Nad esitasid kooskõlas direktiivi 64/432/EMÜ artikli 10 lõikega 1 komisjonile asjakohased dokumendid, mis eelkõige tõendasid olukorra järelevalve jätkumist.

(6) Liikmesriikide või nende piirkondade korral, mida tunnustatakse kõnealusest haigusest vabana ja mis on praegu loetletud komisjoni otsuse 93/42/EMÜ ([1]) lisas, tuleks veiste lähetamise suhtes tõuaretuseks ja tootmiseks teistesse liikmesriikidesse kohaldada üksnes miinimumnõudeid.

(7) BHV1 testide standardimiseks laborites on rahvusvaheline episootiaamet (OIE) kehtestanud OIE rahvusvaheliste standarditena tugeva positiivse, nõrga positiivse ja negatiivse seerumi BHV1 testideks, mis on kättesaadavad OIE diagnostiliste testide ja vaktsiinide standardite käsiraamatus ([2]) osutatud veiste infektsioosse rinotrahheiidi tugilaborites.

(8) Ühendusesisesel kauplemisel erineva veiste infektsioosse rinotrahheiidi staatusega liikmesriikidest pärit veistega on esinenud probleeme.

(9) Selguse ja meetmete keelelise kooskõla tagamiseks on asjakohane koondada Saksamaa programmi tunnustamine ja täiendavad tagatised veiste infektsioosse rinotrahheiidi suhtes ühte otsusesse ning otsus 2004/215/EÜ kehtetuks tunnistada.

(10) Käesolevas otsuses sätestatud meetmed on kooskõlas alalise toiduahela ja loomatervishoiu komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Heaks kiidetakse nende liikmesriikide esitatud programmid, kes on loetletud veiste herpesviiruse 1. tüübi (BHV1) (edaspidi „veiste infektsioosne rinotrahheiit") nakkuse tõrjet ja likvideerimist käsitleva I lisa tabeli esimeses veerus, kõnealuste liikmesriikide piirkondades, mis on piiritletud I lisa tabeli teises veerus.

Artikkel 2

1. Tõuaretuseks ja tootmiseks ette nähtud veised, kes on pärit II lisas loetlemata liikmesriikidest või nende piirkondadest ja mille sihtkohaks on I lisas loetletud liikmesriigid või nende piirkonnad, rahuldavad vähemalt järgmisi täiendavaid tagatisi:

a) nad peavad olema pärit majandist, kus vastavalt ametlikule teabele ei ole viimase 12 kuu jooksul registreeritud veiste infektsioosse rinotrahheiidi kliinilisi ega patoloogilisi tunnuseid;

([1]) EÜT L 16, 25.1.1993, lk 50. Otsust on viimati muudetud otsusega 2000/502/EÜ (EÜT L 200, 8.8.2000, lk 62).

([2]) Diagnostiliste testide ja vaktsiinide standardite käsiraamat, 4. väljaanne, august 2000.

▼B

b) nad peavad olema olnud isolatsioonis pädeva asutuse heakskiidetud rajatises 30 päeva jooksul vahetult enne üleviimist ning ühelgi samas isolatsioonirajatises olnud veisel ei tohi kõnealusel ajal esineda veiste infektsioosse rinotrahheiidi kliinilisi tunnuseid;

c) neile ja kõigile teistele veistele samas isolatsioonirajatises peab olema tehtud negatiivse tulemusega seroloogiline test, milleks on võetud vereproovid mitte varem kui 21 päeva pärast nende saabumist isolatsioonirajatisse, järgmiste antikehade tuvastamiseks:

i) vaktsineeritud veiste puhul BHV1 gE-glükoproteiini vastased antikehad; või

ii) vaktsineerimata veiste puhul kogu BHV1 vastased antikehad.

2. Erandina lõikest 1 võivad päritoluliikmesriigi pädevad asutused lubada lähetada I lisas loetletud piirkondades asuvatesse majanditesse veiseid, mis vastavad vähemalt ühele järgmistest alternatiivsetest tingimustest:

a) loomad on pärit I lisas loetletud liikmesriigist ja BHV1-vabadest majanditest, mis vastavad vähemalt III lisas sätestatud nõuetele;

b) loomad on ette nähtud liha tootmiseks ja vastavad järgmistele tingimustele:

i) loomad

— on pärit III lisas määratletud BHV1-vabadest majanditest, või

— põlvnevad vaktsineeritud ja korrapäraselt revaktsineeritud emaloomast, või

— on vastavalt valmistaja juhistele korrapäraselt vaktsineeritud ja revaktsineeritud vaktsiiniga, millest gE-antigeen on eemaldatud, või

— on testitud päritoluliikmesriigis negatiivsete tulemustega seroloogilise testiga lõike 1 punktis c osutatud antikehade tuvastamiseks, milleks on võetud vereproov 14 päeva jooksul alates lähetamisest, ning

▼M3

ii) need veetakse halvema tervisliku seisundiga loomadega kokku puutumata I lisas loetletud sihtliikmesriigis asuvasse tundmatu BHV1-staatusega majandisse, kus vastavalt heakskiidetud riiklikule tõrjeprogrammile nuumatakse kõiki loomi sisetingimustes ning kust neid on võimalik vedada ainult tapamajja;

▼B

c) loomad on pärit majanditest, kus kõiki majandis peetavaid üle 15 kuu vanuseid loomi on vaktsineeritud ja korrapäraselt revaktsineeritud ning kõigile üle 9kuustele loomadele on tehtud negatiivsete tulemustega seroloogiline test BHV1 gE-glükoproteiini vastaste antikehade tuvastamiseks mitte rohkem kui 12 kuu tagant ning loomi on testitud negatiivsete tulemustega lõike 1 punkti c alapunktis i osutatud antikehade tuvastamiseks, milleks on võetud vereproovid lähetamisele eelnenud 14 päeva jooksul;

▼B

d) loomad on pärit III lisas määratletud BHV1-vabadest majanditest, mis asuvad liikmesriigis, kus veiste infektsioosne rinotrahheiit on haigus, millest tuleb teatada, ning kus majandist 5 kilomeetri raadiuses ei ole viimase 30 päeva jooksul olnud BHV1 nakkuse kliinilisi või patoloogilisi ilminguid, ning loomi on testitud negatiivsete tulemustega lõike 1 punktis c osutatud antikehade tuvastamiseks, milleks on võetud vereproov lähetamisele eelnenud 14 päeva jooksul.

3. Tapmiseks ette nähtud veised, mis on pärit II lisas loetlemata liikmesriikidest või nende piirkondadest ja mille sihtkohaks on I lisas loetletud liikmesriigid või nende piirkonnad, veetakse otse sihtkoha tapamajja või heakskiidetud kogumiskeskusse, kust need viiakse kooskõlas direktiivi 64/432/EMÜ artikli 7 teise taandega tapamajja tapmiseks.

4. Direktiivi 64/432/EMÜ F lisa näidisega 1 ette nähtud ja lõikes 1 osutatud loomadega kaasasoleva terviseohutuse sertifikaadi C jao punkti 4 lisatakse järgmine teave:

a) pärast esimest taanet: „veiste infektsioosne rinotrahheiit”;

b) pärast teist taanet: „komisjoni otsuse 2004/558/EÜ artikli 2 lõike … punkt …”.

Artikkel 3

1. Tõuaretuseks ja tootmiseks ette nähtud veised, kes on pärit II lisas loetlemata liikmesriikidest või nende piirkondadest ja kelle sihtkohaks on veiste infektsioossest rinotrahheiidist vabad II lisas loetletud liikmesriigid või nende piirkonnad, rahuldavad järgmisi täiendavaid tagatisi:

a) need rahuldavad artikli 2 lõike 1 punktidega a ja b ette nähtud täiendavaid tagatisi;

b) neile ja kõigile teistele artikli 2 lõike 1 punktis b osutatud veistele samas isolatsioonirajatises peab olema tehtud negatiivse tulemusega seroloogiline test, milleks on võetud vereproovid mitte varem kui 21 päeva pärast nende saabumist isolatsioonirajatisse, kogu BHV1 vastaste antikehade tuvastamiseks;

c) neid ei tohi olla vaktsineeritud veiste infektsioosse rinotrahheiidi vastu.

2. Tapmiseks ette nähtud veised, kes on pärit II lisas loetlemata liikmesriikidest või nende piirkondadest ja kelle sihtkohaks on II lisas loetletud liikmesriigid või nende piirkonnad, veetakse otse sihtkoha tapamajja tapmiseks kooskõlas direktiivi 64/432/EMÜ artikli 7 esimese taandega.

3. Direktiivi 64/432/EMÜ F lisa näidisega 1 ette nähtud ja lõikes 1 osutatud veistega kaasasoleva terviseohutuse sertifikaadi C jao punkti 4 lisatakse järgmine teave:

a) pärast esimest taanet: „veiste infektsioosne rinotrahheiit”;

▼M3

b) pärast teist taanet: „komisjoni otsuse 2004/558/EÜ artikli 3 lõike … punkt … ”.

▼M3

4. Erandina lõike 1 punktidest a ja b võib sihtliikmesriigi pädev asutus lubada tuua lihatootmiseks ettenähtud veiseid III lisas määratletud BHV1-vabasse majandisse (edaspidi „BHV1-vaba majand”), mis asub II lisas loetletud liikmesriigi piirkonnas, kui on täidetud järgmised tingimused:

a) loomad peavad olema BHV1 vastu vaktsineerimata ning olema sündinud BHV1-vabas majandis ja neid peab olema seal hoitud sünnist saadik;

b) loomi transporditakse nii, et nad ei puutu kokku halvema tervisliku seisundiga loomadega;

c) 30 päeva enne väljasaatmist või sünnist saadik (kui loomad on alla 30 päeva vanused) peavad loomad olema viibinud päritolumajandis või olema olnud isolatsioonis pädeva asutuse heakskiidetud rajatises, mis asub liikmesriigis, kus veiste infektsioossest rinotrahheiidist teatamine on kohustuslik ning kus viie kilomeetri raadiuses majandist või isolatsioonirajatisest ei ole transportimisele eelneva kolmekümne päeva jooksul esinenud BHV1 nakkuse kliinilisi ega patoloogilisi ilminguid;

d) kui loomad on pärit BHV1 vastu vaktsineeritud karjast, on neile tehtud negatiivse tulemusega seroloogiline test BHV1 gE-glükoproteiini vastaste antikehade tuvastamiseks, ning muudel juhtudel on loomadele tehtud seroloogiline test BHV1 kõigi tüüpide tuvastamiseks vereproovist, mis on võetud seitse päeva enne nende väljasaatmist punktis c viidatud majandist;

e) BHV1-vabades majandites, kuhu loomad viiakse, nuumatakse neid siseruumides ja nad viiakse välja üksnes tapamajja transportimiseks;

f) punktis d osutatud loomadele on tehtud seroloogiline test BHV1 gE-glükoproteiini vastaste antikehade või kõigi BHV1 tüüpide tuvastamiseks vereproovist, mis on võetud 21–28 päeva pärast loomade saabumist punktis e viidatud majandisse,

   i) ning testi tulemused on kõigil juhtudel negatiivsed või

   ii) majandi BHV1-vaba staatus peatatakse, kuni nakatunud loomad hiljemalt 45 päeva jooksul pärast majandisse saabumist tapetakse ja

      — nakatunud loomadega otseselt kokku puutunud loomade BHV1 gE-glükoproteiini vastaste antikehade või kõigi BHV1 tüüpide seroloogilise testi tulemused on negatiivsed (vereproov peab olema võetud mitte varem kui 28 päeva pärast nakatunud loomade kõrvaldamist) või

      — nakatunud loomadega samas ruumis olnud loomade BHV1 gE-glükoproteiini vastaste antikehade või kõigi BHV1 tüüpide seroloogilise testi tulemused on negatiivsed (vereproov peab olema võetud mitte varem kui 28 päeva pärast nakatunud loomade kõrvaldamist) või

      — kõigi ülejäänud majandis viibivate loomade BHV1 gE-glükoproteiini vastaste antikehade või kõigi BHV1 tüüpide seroloogilise testi tulemused on negatiivsed (vereproov peab olema võetud mitte varem kui 28 päeva pärast nakatunud loomade kõrvaldamist) või

▼M3

— BHV1-vaba staatus ennistatakse kooskõlas III lisa 4. punktiga.

5. Lõikes 4 viidatud sihtliikmesriik teavitab komisjoni ja teisi liikmesriike, millistes II lisas loetletud piirkondades lõike 4 sätteid kohaldatakse, samuti nende sätete kavandatava kohaldamise aja.

▼B

Artikkel 4

Tõuaretuseks ja tootmiseks ette nähtud veised, kes on pärit II lisas loetletud liikmesriikidest või nende piirkondadest ja kelle sihtkohaks on I või II lisas loetletud liikmesriigid või nende piirkonnad, vastavad artikli 2 lõike 1 punktis a sätestatud tingimustele.

Artikkel 5

Liikmesriigid tagavad, et artikli 2 lõike 1 punkti c alapunktis ii ja artikli 3 lõike 1 punktis b osutatud seroloogiline test kogu BHV1 vastaste antikehade tuvastamiseks on standarditud BHV1 testide OIE rahvusvaheliste standarditena kehtestatud tugeva positiivse, nõrga positiivse ja negatiivse seerumi suhtes.

Artikkel 6

Otsus 2004/215/EÜ tunnistatakse kehtetuks.

Artikkel 7

Käesolevat otsust kohaldatakse alates 26. juulist 2004.

Artikkel 8

Käesolev otsus on adresseeritud liikmesriikidele.

▼**M8**

I LISA

Liikmesriigid	Liikmesriigi piirkonnad, mille suhtes kohaldatakse lisatagatisi veiste infektsioosse rinotrahheiidi osas kooskõlas direktiivi 64/432/EMÜ artikliga 9
Belgia	Kõik piirkonnad
Tšehhi Vabariik	Kõik piirkonnad
Saksamaa	Saksamaa liidumaad: Bremen Hamburg Hessen Alam-Saksimaa Nordrhein-Westfalen Rheinland-Pfalz Saarimaa Schleswig-Holstein
Itaalia	Friuli-Venezia Giulia maakond Trento autonoomne provints

▼**M8**

II LISA

Liikmesriigid	Liikmesriigi piirkonnad, mille suhtes kohaldatakse lisatagatisi veiste infektsioosse rinotrahheiidi osas kooskõlas direktiivi 64/432/EMÜ artikliga 10
Taani	Kõik piirkonnad
Saksamaa	Saksamaa liidumaad: Baden-Württemberg Baieri Berliin Brandenburg Mecklenburg-Vorpommern Saksimaa Saksi-Anhalt Tüüringi
Itaalia	Valle d'Aosta maakond Bolzano autonoomne provints
Austria	Kõik piirkonnad
Soome	Kõik piirkonnad
Rootsi	Kõik piirkonnad

▼M1

III LISA

BHV1-vaba majand

1. Veiseid pidavat majandit peetakse vabaks BHV1 nakkusest, kui see vastab käesolevas lisas esitatud tingimustele.

1.1. Majandis ei ole viimase kuue kuu jooksul registreeritud ühtegi BHV1 nakkuse kahtlust ning kõik majandis peetavad veised on vabad BHV1 nakkusele viitavatest kliinilistest sümptomitest.

Majand ja sellega mittekülgnevad karjamaad või rajatised (olenemata omandisuhtest), mis moodustavad majandiga ühe epidemioloogilise üksuse, peavad olema kõikidest madalama BHV1 staatusega karjamaadest ja rajatistest selgelt eraldatud kas looduslike või füüsiliste piiretega, mis tõhusalt väldivad erineva tervisliku seisundiga loomade otsese kokkupuute.

1.2. Majandisse on toodud ainult II lisas loetletud liikmesriikides või nende piirkondades asuvatest või BHV1-vabadest majanditest pärit veiseid ning ükski majandis peetav veis ei ole kokku puutunud veistega, kes ei ole pärit II lisas loetletud liikmesriikides või nende piirkondades asuvatest või BHV1-vabadest majanditest.

1.3. Emaseid veiseid seemendatakse ainult spermaga, mis on saadud vastavalt direktiivile 88/407/EMÜ või neid on paaritatud pullidega, kes on pärit käesoleva otsuse II lisas loetletud liikmesriikides või nende piirkonnas asuvatest majanditest või BHV1-vabadest majanditest.

1.4. Majandis kohaldatakse vähemalt ühte järgmistest kontrollirežiimidest:

1.4.1. kõikidelt tõuaretuseks kasutatavatelt või selleks ette nähtud emastelt ja isastelt veistelt, kes on vanemad kui üheksa kuud, on 5–7 kuu tagant võetud vereproovid ning kõikide loomade puhul on vähemalt kahe vereproovi seroloogiline uuring BHV1 antikehade tuvastamiseks andnud negatiivse tulemuse;

1.4.2. seroloogiline uuring BHV1 antikehade tuvastamiseks on kõikidel juhtudel andnud negatiivse tulemuse vähemalt:

— kahe piima üksikproovi või mitte rohkem kui 5 loomalt saadud piima koondproovi puhul, mis on võetud 5–7 kuu tagant kõigilt lakteerivatelt emastelt veistelt; ning

— kahe vereproovi puhul, mis on 5–7 kuu tagant võetud nii kõikidelt mittelakteerivatelt emastelt veistelt kui ka kõikidelt isastelt veistelt, kes on vanemad kui üheksa kuud ning keda kasutatakse tõuaretuseks või kes on selleks ette nähtud;

1.4.3. piimafarmide puhul, kus vähemalt 30 % veistest on lakteerivad emased veised, on seroloogiline uuring BHV1 antikehade tuvastamiseks andnud kõikidel juhtudel negatiivse tulemuse vähemalt:

— kolme piimaproovi puhul, mis on sõltuvalt kasutatava testi spetsifikatsioonist kogutud mitte rohkem kui 50 lakteerivalt emaselt veiselt vähemalt kolme kuu tagant, ning

— ühe individuaalse vereproovi puhul, mis on võetud nii kõikidelt mittelakteerivatelt emastelt veistelt kui ka kõikidelt isastelt veistelt, kes on vanemad kui üheksa kuud ning keda kasutatakse tõuaretuseks või kes on selleks ette nähtud;

▼M1

1.4.4. kõik majandis peetavad veised on pärit II lisas loetletud liikmesriikides või nende piirkondades asuvatest majanditest või BHV1-vabadest majanditest.

2. Veiseid pidava majandi BHV1-vaba staatus säilib, kui:

2.1. jätkatakse punktides 1.1–1.4 sätestatud nõuete kohaldamist ning

2.2. majandis kohaldatakse 12 kuu jooksul vähemalt ühte järgmistest kontrollirežiimidest:

2.2.1. seroloogiline uuring BHV1 antikehade tuvastamiseks on andnud kõikidel juhtudel negatiivse tulemuse vähemalt ühe kõikidelt üle 24 kuu vanustelt veistelt võetud individuaalse vereproovi puhul;

2.2.2. seroloogiline uuring BHV1 antikehade tuvastamiseks on kõikidel juhtudel andnud negatiivse tulemuse vähemalt:

— ühe piima üksikproovi või mitte rohkem kui viielt loomalt saadud piima koondproovi puhul, mis on võetud kõigilt lakteerivatelt emastelt veistelt; ning

— ühe individuaalse vereproovi puhul, mis on võetud nii kõikidelt mittelakteerivatelt emastelt veistelt kui ka kõikidelt isastelt veistelt, kes on vanemad kui 24 kuud;

2.2.3. piimafarmide puhul, kus vähemalt 30 % veistest on lakteerivad emased veised, on seroloogiline uuring BHV1 antikehade tuvastamiseks andnud kõikidel juhtudel negatiivse tulemuse vähemalt:

— kahe piimaproovi puhul, mis on sõltuvalt kasutatava testi spetsifikatsioonist kogutud mitte rohkem kui 50 lakteerivalt emaselt veiselt vähemalt 3–12 kuu tagant; ning

— ühe individuaalse vereproovi puhul, mis on võetud nii kõikidelt mittelakteerivatelt emastelt veistelt kui ka kõikidelt isastelt veistelt, kes on vanemad kui 24 kuud.

3. Veiseid pidava majandi BHV1-vaba staatus peatatakse, kui mis tahes loom annab punktides 2.2.1–2.2.3 osutatud uuringute käigus positiivse tulemuse BHV1 antikehade tuvastamiseks tehtud testis.

4. Kooskõlas punktiga 3 peatatud BHV1-vaba staatus taastatakse ainult pärast seda, kui kaks BHV1 antikehade tuvastamiseks tehtud seroloogilist uuringut, mida ei alustatud varem kui 30 päeva pärast seropositiivsete loomade eemaldamist, on kõikidel juhtudel andnud negatiivse tulemuse vähemalt:

— kahe piima üksikproovi või mitte rohkem kui viielt loomalt saadud piima koondproovi puhul, mis on võetud vähemalt kahe kuu tagant kõigilt lakteerivatelt emastelt veistelt; ning

— kahe vereproovi puhul, mis on võetud vähemalt kolme kuu tagant nii kõikidelt mittelakteerivatelt emastelt veistelt kui ka kõikidelt isastelt veiselt.

▼**M1**

Märkus:

a) Kui käesolevas lisas osutatakse BHV1 antikehade tuvastamiseks tehtavale seroloogilisele uuringule, kohaldatakse artikli 2 lõike 1 punktis c sätestatud põhimõtteid testitud loomade vaktsineerimisstaatuse kohta.

b) Käesolevas lisas osutatud piima koondproovi suurust võib muuta, kui on olemas dokumenteeritud tõendid selle kohta, et uuring on tavapärastes laboritingimustes piisavalt tundlik, et teha kindlaks üksik nõrk positiivne tulemus kohandatud suurusega koondproovis.